

«A través del moviment associatiu treballo per a la societat»

Va néixer a Vila-rodonà però va traslladar-se a Sabadell als 25 anys. Allà s'ha implicat en el món de l'associacionisme, motiu pel qual ha rebut la Medalla d'Honor de la ciutat.

PILAR RIBÉ / Vila-rodonà

●—Quan i per què va deixar Vila-rodonà?

—«Vaig marxar el 3 de juliol de 1963, quan tenia 25 anys, per anar a viure a Sabadell. Aquesta va ser una decisió molt encertada i de la qual mai m'he penedit perquè m'ha permès conèixer àmbits més extensos en una ciutat més gran i dinàmica.»

—Quina vinculació manté amb Vila-rodonà?

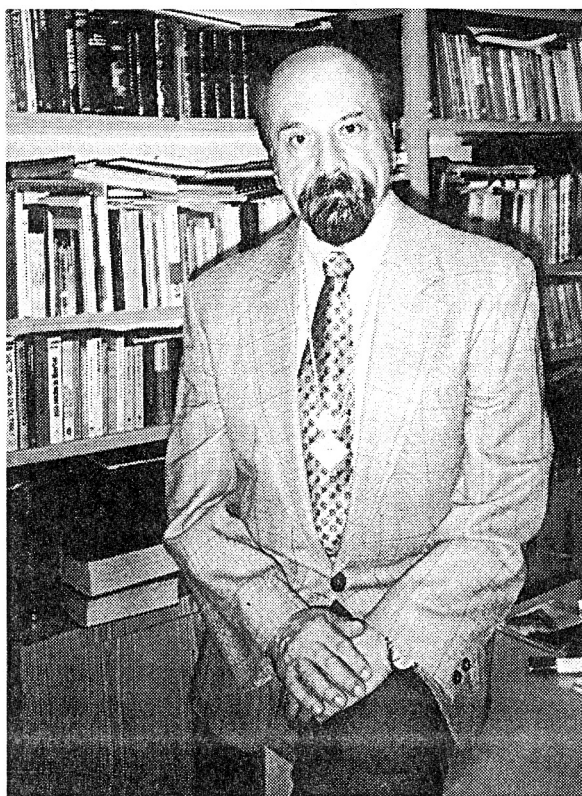
—«Tinc un casa al mateix carrer on vaig néixer, hi tinc família i amics. Cada any per la fira, Pasqua i l'estiu faig una escapadeta per passar-hi uns dies. A més, presideixo l'Associació d'Amics de Vila-rodonà, que és una entitat que dona suport cultural i col·labora amb l'Ajuntament per millorar i donar a conèixer el poble.»

—Què el va portar a Sabadell i com va introduir-se en el món associatiu i cultural de la ciutat?

—«Sabadell sempre s'ha distingit per ser una ciutat dinàmica, emprenedora i acollidora que la fa diferent d'altres. Per això, als pocs mesos d'arribar i mantenir contacte amb els ciutadans i les entitats, vaig trobar un caliu òptim per treballar per a la ciutat i la societat a través del moviment associatiu.»

—Quines entitats integra?

—«Sóc membre del Dis-

Josep Maria Galofré, lliuint la Medalla d'Honor de Sabadell, a la biblioteca de casa seva, al barri de la Creu Alta. / EL PATI.

trictre II de Sabadell des de fa deu anys, del pla estratègic de Sabadell 2010 i dels pressupostos participatius 2001; integro la comissió del centre cívic de la Creu Alta, sóc president de la Unesco a la capital del Vallès Occidental, vicepresident de la Federació Espanyola d'Esperanto i president de l'Associació Cultural Esperantista de Catalunya, entre d'altres.»

—Quines són les fites

més importants que ha aconseguit dins l'associacionisme?

—«Al llarg d'aquests 27 anys he aconseguit moltes coses. Com a membre de la comissió del Parc de Catalunya, després de sis anys de lluita, vam aconseguir que l'actual parc situat a l'Eix Macià de Sabadell fos el pulmó verd de la ciutat. Des de l'AV de la Creu Alta hem millorat molt el barri. Com a responsable del pla d'acció cultural de

«la Caixa» hem celebrat, al llarg de 19 anys, infinitat d'actes culturals, teatre i conferències, entre d'altres. Des de la Comissió Ciutadana Promonument al Dr. Zamenhof vam aconseguir la realització de l'esmentat monument. Pel que a les entitats esperantistes, vam organitzar el Congrés Espanyol d'Esperanto l'any 1993 i muntem cursos d'esperanto oral i per correspondència, a més d'iniciar un curs d'aquesta llengua a la Universitat Autònoma de Barcelona.»

—D'on li ve l'afició a l'esperanto?

—«Sabadell sempre ha estat una ciutat pionera en la promoció d'aquesta llengua i per això de seguida m'hi vaig aficionar i vaig començar a mantenir contacte amb 19 esperantistes d'altres països. L'esperanto és una llengua de pau i fraternitat i és la solució a l'apropament de tots els pobles. Actualment la parlen 12 milions de persones en tot el món. Des de l'Associació Esperantista de Catalunya organitzem trobades, cursos i congressos.»

—Què ha suposat per a vostè rebre la Medalla d'Honor de Sabadell?

—«Una gran satisfacció i un reconeixement a la tasca feta durant 27 anys en el món associatiu de la ciutat que tant estimo, Sabadell.»